

2009

אנועס

אלא יא

בני היקר והאהוב שלומי.

שלוש שנים חלפו והנה אנו עומדים כאן לידך המומים

וכואבים את נפילתך.

הכאב, הגעגוע והחוסר שלך מתעצם יותר מיום ליום.

בני היקר

יצאת למלחמה מתוך אמונה ונאמנות למולדת,

לא בחרת למות,

לא בקשת להישאר שם,

הגורל והמקום זמנו אותך.

היית ילד צנוע וטוב מידי

נמצאת ראוי לשבת עם מלאכים,

להתחיל בחיים חדשים בעולם אחר.

המוות שדפק על דלתנו נשאר לגור איתנו, במקומך.

כמה מלאת את חיינו עת שהיית,

אנו זוכרים צחוק ועיניים זוהרות,

ילד של טבע, חברים וחלומות ואלה יישארו איתנו לעד.

נזכור אותך תמיד בכאב ואהבה חוצת ימים, עונות, שנים ועולמות.

אוהבים

אמא, אבא וכל המשפחה.